

ת"פ (באר שבע) 74066-01-23 - מדינת ישראל נ' סAGER GALAOI

ת"פ (באר-שבע) 74066-01-23 - מדינת ישראל נ' סAGER GALAOI שלום באאר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 74066-01-23 מדינת ישראל

ג ג ד

סAGER GALAOI

על ידי עוז נסאר מוצטפא

בית משפט השלום בבאר-שבע

[30.09.2024]

לפני כבוד השופט אריה דורני-דורון

על ידי עוז

גזר דין

אקדמות מילן בכלליות :

" מריבות בין אחים הם חלק בלתי נפרד מנוף ילדות רוב המשפחות. מריבות אלה אינן נחלת גיל הילדות בלבד. יש המשיכים אותן לארך מסלול החיים המשפחתיים עד למריבות היורשה ואף לאחר גילוי המצבות. יש מאלו המתמצאות בקנאה ותחרות, יש בחבשות, שקהלן הולך עד סוף העולם. יש בנתק לדורי דורות, ויש מהמריבות בבחינת "אחתא ואשוב" והאלימות לדרגותיה רק גואה שוב ושוב. יש מהסכסוך שמעורבת בו "החמולה" כולה, זקנין המשפחה או הכפר, בכינוי "סולחות" ובתפילה להשפעתם של אלו לגופם ממש או במסגרת בקשות הקלה בהליך פלילי. יש שהן מעבעות וועלות מ"פיס" ל"התפרצויות" וחזר חלילה, וחיללה חוזרות - בבחינת תורת היחסות המשפחתית - מי ירד המאגמה,ומי ידע גילוייה הוולקניים.

דוקא בשל מופעיה הרבים של זו, פעמים הדדיות, מילוליות או תקיפה שיש בה עצם וסיכון לגוף ונפש, יש להיזהר בה. הכל מכירם בכך, שלא כל "צראות הבית" - סכנת חיים, ולא כל "שקט" - מבוע של אהווה ונופת צופים. ככל שאכן מדובר באופיה ודרגתה המינוריים של העבירה ותוצאתה יש לראותה בנסיבות הנכונם של החיים בתוככי משפחה, שאינה פוסחת על רגעי שפל של כל אחד בתוכה. אולם ככל שמדובר בפגיעה קשות באמפייניהן תוצאותיהן או בפוטנציאל הגעשי הטמן בהם בכל יום ויום, כי אך יש לצבוע בצבע אדם באופן יזום החיקור המשפחתى העברייני, ולקרוא לסכנה בשמה. בהתקנים יסוד אלים - אין להמתין עד תצא אש ויאכלו הגדייש או הקמה, אלא יש לצפות עתידה של משפחה חברה ומדינה.

הרחמים והסליחה באחרית, אין בהם בין בני האדם להшиб עין שנפוגעה, דקירה שדקרה, בדרך כלל גם לא מילה שנזרקה והותירה חיל. לא כל עונש יפצה, גם לא על أيام שנקבק בזיכרון האחווה. היושב בדיון בית אל המשפחות לא כולן אחת, ויבקש לידע להציג את מרוגשו שלו או אחות מהעומד על נפשו. לא אחת חותרת המשפחה או המתלוננים להרגיע התא המשפטי, ולא בהכרח להוריד מי מבניה שאולה אל תא האסורים. הוא בשום מברעם. יצר הוויה האנושית והויריהם- כמותם. חלק מונף יולדותם. דמו כדםם. הם זוכרים צחוקו כתינוק ובכיו כנען. גם שיגונותיו מכילים משנים- מלידתו, נס היקום - יצירת האדם - ועד יעצום עניינו באחריות. לא בנקל יבקשו איזיקו והותרתו מאחריו סורג ובריח. פעמים, שעצם ההלייר הוא התהליין. הקדמת המאוחר והחמורה לא מידתית בענישה עלולה למנוע אייחוי הקרע שלאחר תלונה, והקמתה של סכנה חדשה. בין אחים, מלאכת האיזון מחיבת אחריות ותרגומ השפה הקשה, לא רק זו של נוף הילדות אלא זו המבקשת להפסיק סיכון מבני משפחה"

רקע:

1. הנאם הורשע על פי הودאותו בתאריך 24/03/12 בכתב אישום בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 [לחוק העונשין התשל"ג-1977](#).
2. במועדים הרלוונטיים בעבודות כתוב האישום, התגورو הנאם והמתלוננת, שהינה אחותו הצעירה, בשכונה 12 בית 64 בעיר רהט (להלן: "הבית").
3. בתאריך 22/08/18 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, שהתה המתלוננת בחדר השינה שלה בבית (להלן: "החדר"), הנאם נכנס לחדר וצעק על המתלוננת כי היא לא צריכה להחזיק בטלפון נייד, המתלוננת התעלמה מצעקותו, אז החל הנאם לתקוף אותה בכרך שטר לה והכה אותה באגרופים בכל חלקו גופה, ובעיקר באזורי זרוע ימין.
4. בהמשך לכך, יצא הנאם מהחדר ושב לאחר זמן קצר כשהוא אוחז בידו בכבל חשמל, אז החל הנאם לתקוף את המתלוננת באמצעות הכבול בכל חלקו גופה ולקח את הטלפון הנheid שלה.
5. כתוצאה מההמ.bioור לעיל, נגרמו למtalוננת חבלות בדמות שבך בכך יד ימין, ושפושים בשכם ואמה שמאל. הכל כאמור בכתב האישום.

ראיות לעונש:
6. בתאריך 24/02/08 התקיים דיון הוכחות, בדיון שנקבע לטיעונים לעונש ביום 24/06/24, המאשימה טענה כי אין בידה להגיש ראיות לעונש והפנתה בטיעונייה למומינים אשר הוגשו לתיק במועד דיון הוכחות אשר סומנו ת/1, ת/2 כראיות.

תמצית תסaurus שירות המבחן:

7. בתאריך 24/06/2004 התקבל תסקרו שירות המבחן בעניינו של הנאם לפיו סקר את נסיבות חייו, התסקרו התייחס לככתב האישום וציין כי הנאם נעדר הרשותות קודמות. שירות המבחן נתן דעתו לרקע האישי והמשפטי של הנאם לפיו נולד בשנת 1995, נשוי ואב ל-6 ילדים, בין הגילאים שנה וחצי ועד 9 שנים, המתגורר עם משפחתו ברהט. הנאם עובד בחברת "אקרשטין" באshedod כמלגן.

8. הנאשם הודה בפני השירות על ביצוע העבירה, וטען בפני השירות כי התנהגות אלימה זו אינה מאפיינה אותו ואת התנהלותו. ביחס לגורמי סיכון. ההערכה להישנות התנהגות עוברת חוק - הتفسיר ציין כי מדובר באדם שהבע קושי בויסות דחפים ושליטה בכעסים, מחייב בעמדות הנונטו ליטימציה לשימוש באלים בהקשר עם נורמות חברתיות בסביבתו, ועל רקע "כבוד המשפחה".
9. הנאשם התקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתלוונת, ולהבין השלכות העבירה וחומרתה. הנאשם מנתק רגשיות מהפגיעה באחواتו המתלוונת, לא העלה קשיים או מטרות טיפוליות עליו היה רוצה לעבוד במסגרת טיפול, משך לא ניתנה המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.
10. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, שהתקבלה בעניינו של הנאשם ביום 30.4.24, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות. טיעוני הצדדים לעניין העונש:
11. ב"כ המאשימה, הפנתה לעובדות כתוב האישום בהן הורשע הנאשם, על פי הودאות לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, תוך פגעה בערכיהם המוגנים של שלמות גופה של המתלוונת ביחסונה האישית, האוטונומיה על גופה, כבודה חירותה ושלמות נשפה.
12. לטענת המאשימה, חומרת הפגיעה בערכיהם המוגנים הרבה מאד, לנוכח זהותה של המתלוונת שנייה אחواتו הקטנה של הנאשם, העבירה בוצעה בבית המשפט, בחדר השינה שלה, בנסיבות אימה ואחותה, מעבר לפגיעה הפיזית, המתלוונת נפגעה פיזית ונפשית. המאשימה הפנתה לעונשה הקבועה בחוק בעבירות אלו וצירפה פסיקה התומכת בעמדתה.
13. המאשימה התייחסה לעמדות אותן מחייב הנאשם ביחס לשימוש באלים בהקשר לשם כבוד המשפחה כדי שועלה מتفسיר שירות המבחן, לא לך אחריות על מעשיו במשפט וגם לא בשירות המבחן. עד היום הוא רואה במקרה כמקרה נקודתי ולא מכיר בפסול במעשה.
14. לדידה, מתחם העונש הולם בנסיבות תיק זה, נע בין 6 חודשים מסר בפועל שניין לביצוע עבודות שירות ועד 18 חודשים מסר בפועל, ועתරה לכך שהעונש שיוטל על הנאשם יהיה ברף הנמור של המתחם אך לא בתחוםו, לצד רכיבים נוספים של מסר מוותנה, קנס התחייבות ופיצוי למלוונת.
15. ב"כ הנאשם: ציין כי הנאשם, נעדר עבר פלילי, עובד, לך אחריות בסופו של יומם, והבין את טענותיו. ביחס למתחם העונש סבר כי המתחם מתייחס ממاسر מוותנה ועד למספר חודשים עבודות שירות ולהסתפק ב-3-2 חודשים עבודות שירות. עוד הוסיף כי הוגשה חוו"ד ממונה שמצוה כי הוא מתאים ל העבודות שירות.
16. לסייעון טיעוני ביקש כי בית המשפט יתחשב במצבה הכלכלית הקשה של המשפחה, וימקם את עונשו של הנאשם בשליש הראשון, הינו 3-2 חודשים.

17. הנאשם בדברו האחרון, הצדיף לדברי סנגרו והביע צער על מעשיו. קביעת המתחם ההולם הערכיים המוגנים:
18. הערכיים המוגנים בעבירות בהן הורשע הנאשם כוללים השמירה על שלמות גופה, ביטחונה ושלות נפש המתלוננת, כמו גם האוטונומיה על התנהלותה בחיים.
19. הייחודיות של עבירות אלו הינה בתקיפה בתחום מערכת המופעלת(Clפיה אל מול הרצון לשומר ולגונן על התא בחשיפה כאשר הנגעת קרואה בין מצב של אלימות המשפחתי סגורה, המבוססת על אמון הדדי, והקשר המשפחתי, והענקים הקונקרטיים והפוטנציאליים בעיקר בתחום הנפשי והרגשי - ראו בין היתר: ע"פ 4875/11 מדינת ישראל נ' פלוני).
20. חלק מהמלחמה ברגע של תופעת האלים במשפחה, רף הענישה, אותו ראי שבית המשפט יתווה, צריך להיות מחמיר. לעניין זה ראה ע"פ 2157/90 פדידה נ' מדינת ישראל [הורסם במאגרים].
- "תופעה זו של אלימות בתחום המשפחה, הייתה לנגע שפט בחברה, יש לעוקרו על ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכך דאי שלהחמיר בדיינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשייו והן מתוך מגמה של הרתעה".
- יפים לעניינו, דברי כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 10/792 מדינת ישראל נ' פלוני [הורסם במאגרים](14.2.2011), בהתייחסו לעבירות אלימות בתחום התא המשפחתי:
- "UBEIROT ALLA, MATHACHOS OT UL DERAK HAKLAL BEBET PNEIMA, BA'IN ROAHA V'BA'IN SHOMAYU, MOSHTOROT HATIB MAHSEBIBA. FUMIM RABOT, SHROI HATOKF BOKONSPETSIAH SHAGOIA LEPIA ANI BKOCHO SHL HOKOK LAFROZ AT MAPAN BITO, BO RASHAI HOA, LASHITTO, LENHAG BESHAFCHTO CRZOANO, KMO HAYITA KENINU. ALMANTEIM ALLO, HAMSHOLBEIM DRER KALL BEUBEIROT ALIMOT BESHAFCHA, MUSZIMIM AT HASCNAHNA HANSHKAPTA MN HATOKF CAMO GM AT CHISIVOTM SHL SHIKOLI HAHARTUA HAISHEIT V'HATZIBURAH"
21. מעיון בפסקה הקיימת במקומות דומים בחלוקת וחמורים פחות, גם אם חלק מהם כנגד בת זוג ולא כנגד אחיהם או אחיות, עדין לאלים בתחום המשפחה מאפיינים דומים וחמורים, ומכל אלה עולה התמונה הבאה:

א. בראע"פ 297/15 ברנסון נ' מדינת ישראל (21.1.15)- הנאם הורשע על פי הודהתו בעבירות של ניסיון תקיפה סתם ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט השלים גזר על הנאם, שהודה במיוחס לו, ששחה במעצר של ממש נוכח העובדה כי עדר חלופת מעצר ראייה, שיביצע את העבירות עת היה בגילוףין, תוך התחשבות בגלוי הצעיר והuder עברו הפלילי, עונש של 5 חודשים מס' 3 שנים, לצד התchiaבות בסך 2,000 ל". בית המשפט המ徇ז' קיבל את ערעורה של המדינה והשיט על הנאם, שלא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות, עונש של 5 חודשים מס' מאחריו סורג ובريح בניכוי ימי מעצרו חלוף העונש שהטיל עליו בית המשפט השלים. העורר שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

ב. ת"פ 18-08-56950 (רמ') מדינת ישראל נ' ישראלוב (29.12.20) הנאם הורשע בביצוע עבירות של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש ותקיפה בן זוג. בית המשפט קבע מתחם עינויו הנע בין מס' 12 חודשים מס' מאסר בפועל ועד 12 חודשים. בית המשפט התחשב בהליך הטיפול שעבר הנאם ובהיעדר עברו הפלילי וגזר על הנאם שלושה חודשים מס' לרצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

ג. ת"פ (תל-אביב) 17-09-40578 מדינת ישראל נ' פלוני (31.3.19)- הנאם הודה והורשע בביצוע עבירות של איומים, תקיפה סתם ותקיפה חובלנית. הנאם הוא אחיה של הנפגעת, בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם נع בין תחומי המאסר שניין לרצותו בעבודות שירות ועד ל-14 חודשים מס'.

ד. בת"פ (ק"ג) 18-05-50866 מדינת ישראל נ' אוננו (24.6.20)- הנאם הודה והורשע בעבירה של תקיפה

הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם ינוע במרקבה הנדון בין 6 חודשים מס' שניין לבצעם בעבודות שירות לבין 12 חודשים מס' בפועל. בית המשפט גזר על הנאם, תוך התייחסות לעברו הפלילי של הנאם הכלול 2 רישומים קודמים, החיסכון בזמן שיפוטו, העדר פתיחת תיקים חדשים כנגדו, הדיפתו את מאצ'י שירות המבחן לגיסו להליך טיפול, שהייתו במעצר ובמשך תקופה ארוכה נספת בתנאים מוגבלים, גילו הצעיר (21) עת ביצוע העבירה והשתיכותו לקבוצת הבוגרים הצעירים, עונש של 7 חודשים מס' בפועל לרצוי בעבודות שירות בניכוי ימי מעצרו, לצד מע"ת, התchiaבות כספית על סך 10,000 ש"ח ופייצוי למטלון בסך 2,500 ל"ן.

ה. ת"פ (רמלה) 17-10-57629 מדינת ישראל נ' פלוני (14.7.20)- הנאם הורשע לאחר שמיית ראיות בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש וכן איומים. ובת"פ (חיפה) 20-01-55282 מדינת ישראל נ' אבו נאג'י (2.4.20)- הנאם הודה והורשע בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה חובלנית ואיומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש הולם נע בין מס' בין 6 חודשים לבין מס' בין 18 חודשים. בית המשפט גזר על הנאם, שהודה בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה על מעשי, נטל עליהם אחריות, חסר בזמן שיפוטו, ושלחו בטו עבר פלילי, תוך התחשבות במצבו הנפשי והעובדיה כי נעצר עד תום ההליכים ללא חלופה, עונש של 9 חודשים מס' בפועל בקיוז ימי מעצרו לצד מע"ת.

ו. בע"פ 21-10-52057 מדינת ישראל נ' אבו עראר בעניין תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, וכן תקיפה סתם של בת זוג, שכשוחחה המתלוונת אשת הנאם בטלפון עם אחותה, החל להכותה באמצעות ידו, על ראשה ועל ידה, לאחר שנכנסה אל בית הוריה, המשיך המשיב להכותה באמצעות ידו בכל חלק גופה. ולאחר מכן, כשאמו של המשיב והמתלוונת באו אל ביתם של הנאם והמתלוונת, תקף המשיב את המתלוונת בכר שהחל להכותה באמצעות ידיו, בעט בה, היכה אותה באמצעות מקל של מטאטא, הפיל אותה אל הרצפה, ובעט בה בחזקה בידיו בעודה שרואה על הרצפה.

כתוצאה מהמכוות נגרמו למתלוונת חבלות של ממש בדמות שבר רדיוס דיגיטלי, תוך וחוץ מפרקיו, אשר שוחרר וגובס בבית החולים, וכן נגרמו למתלוונת סימנים אדומים ברגליה ובגבבה. במידה נוספת נוסף תקף המשיב את המתלוונת בכר שבעט בה בחזקה בידה. בית המשפט פירט בזה האמור כדי להסביר איך גם המגמה בראיית האירועים גם לדידנו.

בבית המשפט בפסק דין גראר דלעיל, שבו מדובר בתקיפות בת זוג הגירה עמו, בדרגת חומרה ותוצאה גבות יותר, אך בנסיבות שדומות במאפייניהן ולא בפער כה גדול, למקורה דנן, הפנה בית המשפט שם גם לפסיקות דלהלן:

רע"פ 6577/09 ניר צמח נ' מ"י (20.8.2009), שם בגין עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגעה בפרטיות, תקיפת בת זוג והטרדה, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבוטלה החלטה לבטל הרשעה בחלק מהעבירות, הופעל מאסר מותנה בן 8 חודשים, כך ששה"כ ירצה המבחן 12 חודשי מאסר בפועל, לא מדובר היה בגרימת חבלה של ממש.

רע"פ 340/21 איבראים מסראי נ' מ"י (28.1.2021) בו חזר בית המשפט העליון על הצורך במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות מסווג זה:

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעת כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואילוות בין בני זוג בפרט - על מנת למנוע תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתדר מאחורי מפתח הדלת; הפגיעה הקשה שהן משבות לתוחשת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העולא אף לסכן את חי' בני המשפחה, ובهم בת זוגו של התוקף...".

רע"פ 7887/20 עבדין נ' מ"י (10.1.2021) הורשע הנאשם בעבירות של איומים, כלפי בת זוגו תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, ושלוש עבירות של תקיפה סתם של בת זוג. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם בין 6 ל- 18 חודשים מאסר וגורר 11 חודשים. בית המשפט המחויז העמיד את המתחם על 12 - 36 חודשים מאסר בפועל, והטיל על המבחן 20 חודשים, ובקשה רשות הערעור נדחתה.

רע"פ 3463/15 פלוני נ' מ"י (21.5.2015) במסגרתו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפת בת זוג, והזקק לרכוש בمزיד, בכך שסטר בפניה וגרם לה לשטף דם בסמוך לעיניה הימנית ופצע מדים בשפתה התחתונה, ובמועד אחר הPsiל את מכנסיה, נטל חגורה והיכה בישבנה, הוטלו 10 חודשים מאסר בפועל, והערעור כמו גם בקשה רשות הערעור נדחו, תוך חזרה הדגשת מידת ההשפעה שחוויתה המתלוונת וחומרת עבירות אלימות ואיומים כלפי בנות זוג.

בע"פ 52057-10-21 מדינת ישראל נ'abo עראר

בהתיכון לתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בית זוג ותקיפה של בת זוג קבוע בבית המשפט בערעור כי נוכח עתירה המערערת לקבעת מתחם עונש הולם שתחילהו ב- 12 חודשים מאסר עד 22 חודשים העונש שתחילהו ב- 6 חודשים מאסר, למעשים כה קשים עם תוצאה כה קשה של שבירת ידה של המתлонנת, השפלה בהכאתה החזרת ונשנית, הפגיעה בגופה ובכבודה, אינו הולם את החומרה ואת המענה העונשי הרואו.

בבית המשפט סבור היה בפסק דין עראר, כי הרף התחתון של מתחם העונש הולם לו עתרו ב"כ המערערת, הינו מקל, אך לא מצא מקום לקביעת מועד מעבר זהה לו עתרה המערערת, הגם שלבית המשפט שיקול הדעת והאפשרות לעשות זאת, בית המשפט הנחה כי יש לשמר זאת לקרים חריגים. ב"כ המערערת שם, עתרה להטלת מאסר של 12 חודשים.

בית המשפט בע"פ 21-10-52057 מדינת ישראל נ' ابو עראר מבahir כו הפגיעה הקשה במתלוננת, בשורת הערכות המוגנים, והרף הגבואה של הפגיעה האמורה, כל אלו מחיבים כי שיקולי הגם, הרתעתו של המשיב שם והרתעת הרבים, צריכים לקבל מקום בענישה.

דעת בית המשפט שם בע"פ 21-10-52057 מדינת ישראל נ' ابو עראר הייתה שהמעשים הקשים שביצעו המשיב חייבו מאסר בפועל. אולם לאור עתירת המאשימה שם, ומושאון זה ממנהגה של עררכת הערעור להטיל את מלאו חומרת העונשה, הוועמד העונש שם על 12 חודשים, ברף התחתון של מתחם העונש הולם לו עתרה המערערת. לפיכך הוטל על המשיב שם מאסר בפועל במשך 12 חודשים, בנייני ימי מעצרו, בוטלו צו המבחן וכו' השל"צ, והוטלו מאסרים מותניים של 12 ו- 6 חודשים למשך שלוש שנים משחררו של המשיב, במקרה שייעבור עבירת אלימות מסווג פשע או עוון, בהתאם. רכיב הפיזי נישאר בתוקפו.

יש לציין כי פסיקה נוגגת אינה תואמת במדדין המקירה דין בניסיוני, והוא רק אחת משלוש רגלי הבניית המתחמות. במקרים דין, גם דיניות וגם מהותית יש מקום להבנה אם כי לא דרסטית בין המתחמים וגם בתוצאה העונשית. בחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירות:

1. במסגרת זו יש לחתת בחשבון, כי הנאשם ביצע המויחס לו בתיק שבכותרת בבית המתלוננת, (בitem המשותף), המkommen בו אמורה היא לחוש תחושת ביטחון מרבית. לא נתען על ידי ההגנה כי המתלוננת הקניתה הנאשם עובר לתקיפה או כי הנאשם לא ידע האיסור הצמוד לעבירה שביצע.

2. מדובר בעבירה חמורה, וזאת למורות שהעבירה מוגדרת כעבירה אחת מדובר מתרעם הכלל שת תקיפות שונות, התקיפה הראשונה באמצעות ידיו, ובשנייה באמצעות "כבל חשמל" כמפורט בכתב האישום.

3. הנזק שנגרם למתלוננת הוא נזק פיזי, ונזק נפשי.

4. הטריגר היה מינורי, משלם צייתה אחומו של הנאשם בהבאת הניד הסלולארי שלו לבקשו, סטר לה, היכה אותה באגרופים, וגם לאחר מכון שב וחויר עם כבל חשמל והיכה בה בכל חלקיו גופה.

5. הנאשם גרם לאחומו שבר באכבע, זאת מלבד חבלות בגופה כתוצאה בכתב האישום.

עותרת המאשימה:

6. המאשימה עתרה למתחם הנע מ 6 חודשים מאסר, ציינה בטענותיה בדיון כי הנאשם נמצא כשיר לעבודות שירות, ועד ל-18 חודשים מאסר בפועל ועתירה לעונש ברף נמוך, אך לא בתחום המתחם- כעולה מפרוטוקול מיום 26.6.24 בין-3 חודשים מאסר בעבודות שירות .

מתחם העונשה :

7. מכל המפורט לעיל, סבור אני כי מתחם העונשה הולם את האירוע שבעניינו צורך לנوع בין לפחות ומעלה 6 חודשים מאסר, לבין מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, לצד רכיבי עונשה נוספים.

8. לעניין הפיזי למתלוננת, מתחם העונשה הולם מחייב הלימה ביחס לטיב העבירה, נזקה בשביות אכבע וכABI מכות בחלקי הגוף, בשונה מתקיפה סתם, הגם שאין ברכיב זה מוכיח הטענה הנזקית, האפשרית בתביעה אזרחית נגררת.

9. לעניין זה יפים דבריו של השופט א' שעם:בדן"פ 16/5625 אסראף קארין

"פיזוי זה נועד לשפטות, בהליך מהיר ופשוט וחסית, את מי "שניזוק על ידי העבירה", בגין הנזק או הסבל שנגרם לו".
בעניין פלוני, ציינה הנשיאה ד' בינוי כי התכלית המרכזית של פיזוי זה, היא שיקומו של נפגע העבירה:

"ニיכר, כי נקודת המוצא המשותפת לכל הינה, כי בין אם מדובר בהוראה עונשית על-פי טבה ובין אם בהוראה אזרחית עסקינו, הרי שמנועה היא, בראש ובראשונה, לסייע לקורבנות העבירה, ולהקל עליהם את מסלול שיקומם. על כן, בובאנו לפרש ולישם את הוראת סעיף 77 לחוק, תair גם תכלית זו את דרכנו השיפוטית" (שם, פסקה 15).

10. על הפסיכי בעבור השבר באצבע, הפגיעה בשאר חלקי הגוף וההשלפה הגדולה, שיש בו היגד ביחס לקורבן העבירה לבטא תשלום ראשוני בהלימה, ולפיכך במקורה זה, המתחם לרכיב כספי זה גם בהתיחס לטענות מצב כלכלי משפחתי של הנאשם, משפטו וגיל יילדיו ללא ראיות מספקות כדי להפריחו בהינתן שכל תביעה נגררת לא הייתה שוקלת טענות אלה כלל, נע בין 5,000 ל-15,000 ש"ח הופחת והוקטן אם כי יחסית, כדי להבטיח רכיב כספי בגין הדין, אם יופעל לחץ משפחתי פסול על המתלוונת לויתור על הפסיכי, ומנגד לאפשר באופן ריאלי תשלום הפסיכי המשמעותי בנסיבות.

בחינת הנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה:

בଘירת העונש המתאים לנאים, בגדיר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה (סעיף 40א' לחק), יובאו בחשבון נסיבותו האישיות, שאין קשורות לביצוע העבירה. נסיבות אלו נלמדות מטעוני הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם ודברי הנאשם בבית המשפט.

בהתאם לכך נתתי את דעתני לנסיבות הבאות:

11. גלו של הנאשם אינו של נער פוחז . הנאשם בן 28, נשוי ואב לשישה ילדים בגילאים שנה וחצי עד 9 שנים, נעדר עבר פלילי. הנאשם גילה אלימות כלפי אחواتו.

12. הסגנור רמז לכך כי בהיררכיה המשפחתית בוגזר, ישנו מי שעומד מאחורי האירועים אותו מבקשים המבקרים הצעירים לרצות בענייני ציענות וכבוד המשפחה. בית המשפט התמקד במושא בפניו. חומרתו דיה כדי למצות הדין כנגד הנאשם. הרתעתו הנאשם ושכמותו היא הרתעת המשפחה בכללותה.

13. הנאשם הודה ביצוע העבירה לאחר שלב ההוכחות, הביע חרטה על ביצועה וליך עליה אחריות. ההתחשבות בהקשר זה תהיה חלקלית. לו הייתה המתלוונת נרתעת מלהופיע היה החוטא עלול לצאת נשכר, הגם שישנם כלים דין-ונאים ראייתיים הנותנים מענה גם לסתואציה זו. דוקא הגעתה להעיד מלמדת על נחישותה וזכרון כאבה שגרמו לה לעמוד על נפשה, להגן על עצמה מהקם עליה היום אומחר.

14. על פי תסקירות הتفسיר, הנאשם אינו מזהה צורך או נזקקות להתרבות טיפולית ולכן שירות המבחן לא בא בהמלצתה בעניינו במסגרת הتفسיר. הנאשם אינו מזהה מצד עצמו, ובאי מנוס בבית המשפט מרכיב את משקפי החבירה האנושית אליו זו. אם סירוב למסור נייד סולארי של אחות לאחיה, מביא הנאשם להकות בסטריה ובאגרופים את אחواتו, ואחר כך להכotta בכבול חלקי גופה, וכל זה אינו בר זיהוי אצל הנאשם שאלים הוא ואצזר, אזו בית המשפט מזהה זיהוי מוחלט, הצורך והחוובה בתהערבות הולמת של עונש ראוי.

15. נתתי דעתני על כך כי כל מאסר בין אם מאחורי סורג או בריח או ליריציו בדרך עובדות שירות, יפגע במידה מסוימת בצרפת, אך כך כל עונש מכל סוג שהוא. יש תחומים בהם נפגעות עבירה רבות מחיבות הסיכון החברתי בפגיעה בצרפת, חלק מעונשה מرتעה לעקו תופעה مشروع ולהיאבק באכיפה ראהו כנגד אלימות מבית משפחה. ישקוול המרים יד על אחواتו, צרפת משפחתו.

16. במבט רחוב, ככל שמידת הפגיעה בצרפת תביא למיעוט אירועים, דיינו, ככל שימושו נזקי שברים פ齊עות טיפולים בבתי החולים, שפיגעתם קשה פי כמה - דיינו. במייעוט האלימות מעטם יהיו העונשים הפוגעים בצרפת בראשיה, רחבת, בהרחתה מפנהה. תשקוול כל משפחה להזהיר מבעוד מועד, מפני אובדנה של זו בתוצאה של התנהלות אלימה, ותשלם משפחתו הפרטית של הנאשם נזקי פגיעתו באחواتו בת משפחתו - בה פגע.

17. עקרון הילמה הוא העיקרון המנחה במרכזי בתיקן 113 ועיקרו של זה עקרון הגמול. במקרה זה עקרון התועלתיות לכל היותר בא לידי ביטוי, בדרך ריצוי המאסר שלא להרחק הנאשם ממשפחותו במאסר אחריו סורג ובריח ובתקופת המאסר שאינה ארוכה יותר מזו שນפקה בה.
18. נתתי משקל להעדר הסתמכות הנאשם עם החוק לפני האירוע הנקודתי היחיד ואף אחריו, ולהלן הזמן הסביר של שנתיים, שגם הוא מב奸 מעשי שיקומי, ולהודותתו אם כי לאחר דינו הוכחות.
19. אין בתיק זה הצדק לסתיה ממתחם הענישה מטעמי שיקום או חסד. יש מקום לעקרון הילמה והגמול ודוחק טעמי שיקום הם של נגעתה העבירה, החבירה במגזר, והחברה הישראלית כולה.
20. המأشימה בטיעוניה בכתב טענה למתחם הנע מ 6 חודשים יותר ואף שבסמכותו לקבוע כך, כמצאות בית המשפט בית המשפט כי המתחם ההולם אמר להיות במנעד גובה יותר ואף שבסמכותו לקבוע כך, כמצאות בית המשפט המנחה, די בציון המגמה הרואיה בהקשר זה נוכח מצגי הצדדים בטענותיהם.
21. הנאשם נשלח לממונה על עבודות השירות, לא הייתה כל התניה או הסתייגות מוצחרת בהקשר לממונה ובכן, נוצרה ציפיה, כי בחצרוף המבוקש לו עטרה המأشימה עם שליחת הנאשם לממונה והרף אליו עטרה תוך ציון "התאמתו לעבודות שירות", ירצה אכן הנאשם עונשו בעבודות שירות. ההתרשות הדינית הייתה כי המחלוקת בין הצדדים הינה כפי שהוצאה בדיון- היקפו של המאסר בעבודות שירות. ההגנה עטרה ל-3-2 חודשים והmAשימה ל-9-6 חודשים.
22. יובהר כי לא היה רחוק גזר דין זה מלhorות על ריצוי העונש מאחורי סורג ובריח לתקופה של לפחות 10 חודשים מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, או לריצוי העונש מאחורי סורג ובריח באשר יהיה חדשים מתאים גם לעבודות שירות. בית המשפט אינו מקבל את עתירת הסגנון המלומד לרף ענישה נמוך המבוקש על ידו, בגין היוטו עונש העולם וטעיתו מהמתמח הראוי הינה חריגה ללא הצדקה.
23. הענקתי משקל לחומרת העבירה שבוצעה גם בדרך של אגרופים.. וגם אחר כך שימוש בכבל של חשמל.. כדי להכות המתлонנת בכל חלק גופה...- את עצקתה שמעתי. את תחנונייה להפסקתו של הנאשם מלhocותה, דמיינתי. דמעותיה בכאבה הפיזי והנפשי לנגד עיני עת נכתב גזר הדין. היא קורבן העבירה העידה באומץ.
24. אלימתו ואכזריותו חסרת הרחמים של האח הנאשם נגנד נגעתה העבירה אין יכולות לזכות ברחמי בית המשפט היום. גם סליחתה באשר תהיה במלל אינה מספקת. גםימי הרחמים והסליחות, אינם מצדיקים התעלמות מכabiesה ועקותיה באכזריותו של האח שרhook מלחיות "שומר אחותנו" "רחלמים"- עליה. "סליחות"- תבקש כל משפטתה ממנה.

25. תחושת הבעלות של אח על אחותו בין אם חלק מתרבות מסכנת חיים באצטלה של "כבד המשפחה" ובין אם במצות אחר הורה ברוחו או המשפחה הסמוכה או הגליה - חיבת להיעקר מושרשה כי אלימות בסופה. פירוטה באושם, נזקה לשנים. "משפחה" שפוגעה בבנותיה- אין לה "כבד".
26. אין מדובר במשובות נערים, ולא בריב אחים מתבגרים, אלא באובדן כבודה ובפגיעה בנפשה וגופה של אחותו חסרת האונים בגילו הבוגר 28 שנה של הנאשם. בפני בית המשפט לא אחת תוכרים קשים ביותר של "שליחות או בעלות מאוסה זו" על נפשה של בת משפחה. יובהר לכל כי כל המרים ידו עליה- עברין הוא ודינו מסר למספר הודשים לא מבוטל.
27. לאור האמור, ולאחר שננתי משקל להיבטים ובכללם: דרגת העבירה באופיה החמור, העדר עבר פלילי, פגיעה בפרנסת המשפחה של הנאשם, חלוף הזמן, האינטנס הציבור, הרתעת היחיד והרבבים, אני ממקם את הנאשם כمبرק על ידי המאשימה בדיון ברף הנמוך ביחס למתחם לו עתרה, ואלמלא היה הנאשם נעדר עבר פלילי, ומבל' לשקל שיקולים רחבים בעת המלחמה, בתფוסת בית הסוהר בהקשרים ביטחוניים, ובעמדת הצדדים בגבולותיהם, היה מקומו של זה הנאשם מ踔ורי סוג ובריח להרתווע, להרתווע שאר בני משפחתו, ולהרתווע כל הרואים עצם "מגני הצניעות והשמרנות", בידם האלימה המכאה והחוותת ללא רחם, באחיזותיהם בבנותיהן, בנפשה של נערה בחורה או אישת משפחה- ציפור פצעה לשנים רבות בזיכרון אהבה.
28. לנוכח כל האמור, ולאחר שקהלתי מכלול השיקולים, גוזר אני על הנאשם העונשים הבאים:
- א. 9 חודשים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע העבודות בעירית רהט, הנאשם ירצה עונש זה החל מיום 1.12.24 על הנאשם להתיצב ביום זה עד השעה 08:00 במשרד הממונה על עבודות השירות בצדז לבלא באר-שבע.
- הובחר לנאים כי אם לא ימלא אחר הנחיות הממונה על עבודות השירות או מי מטעמו, ותוגש בקשה להפקעת מאסרו זה, יוכל בית המשפט לקבוע, כי יתרת המאסר תרוצה מ踔ורי סוג ובריח, זאת לצד גזירת עונשו של הנאשם מחודש בכל רכיבי עונשו לרובות הוספה עליהם.
- א. מאסר על תנאי בן 6 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסווג פשע במשך 3 שנים מהיום.
- ב. מאסר על תנאי בן 4 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא לרבות איומים במשך 3 שנים מהיום.
- ג. קנס בסך של 3,000 ש"ח או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-10 תשלום שווים ורכופים, החל מיום 10.11.25 בכל עשרי בחודש לאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד' מעבר לשאר סנקציות לפי דין.
- ד. פיצוי למטלונת ע"ת 1 בסך: 8,000 ש"ח הפיצוי ישולם ב-10 תשלום שווים ורכופים, החל מיום 10.11.25 בכל עשרי בחודש לאחריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מיד'.
- ה. הנאשם יצהיר בהתאם לתקנות העונשין (התchingות להימנע מעבירה), התש"ף-2019, על התchingות כספית שלא לעבור כל עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה אלימונית מכל סוג שהוא לרבות איומים. התchingות תהא לתקופה של שלוש שנים מהיום ובVERSE ש-5,000 ש"ח ההתח"יבות לפרקתו.
- את הקנס ניתן לשולם בעבר 3 ימים מהיום באחת מה דרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המქון של רשות האכיפה והגביה, il.www.eca.gov.il.
 - מזק"ד שירות טלפון בשירות עצמי (מרכז גביה) - בטלפון *35592* או בטלפון ****-*.
 - בMOVEDן בכל סניף של בנק הדואר - בהציג תעודה זהה בלבד (אין צורך בהציג שובר תשלום).
- פרוטוקול זה יועבר על ידי המזקירות לידי הממונה על עבודות השירות.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, כ"ז אלול תשפ"ד, 30 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.